

A Szegedi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Szegeden, 2015. március hó 25. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A hitelsértés vétsége és más bűncselekmények miatt **az I. r. vádlott és társa** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2014. április hó 09. napján kihirdetett **1.Bf.138/2013/7.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását **4 (négy) év próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltásra ítéletét mellőzi.**

Az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]** és a **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]** polgári jogi igényének egyéb törvényes útra utasítására vonatkozó rendelkezését **mellőzi.**

Egyebekben a másodfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A Bajai Járásbíróság 2013. február 14. napján kihirdetett 12.B.95/2011/48. számú ítéletében az I. rendű vádlott bűnösségét 2 rendbeli tettesként elkövetett hitelsértés vétségében (Btk. 330. §), 1 rb. tettesként elkövetett sikkasztás büntetében (Btk. 317. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont), 1 rb. tettesként elkövetett csalás büntetében (Btk. 318. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont) és 1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 274. § (1) bekezdés c) pont) mondta ki.

Ezért őt halmazati büntetésül 2 év börtönre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra és 500.000,- forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

Vele szemben 8.913.000,- forint meghatározott vagyonelkobzást rendelt el, rendelkezett a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**, a **[3 sz gazdasági társaság megnevezése]** és a **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]** polgári jogi igényét egyét törvényes útra utasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I. rendű vádlott terhére súlyosításért, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés hosszabb tartamban történő meghatározása, valamint az I. rendű vádlottnak a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás érdekében jelentett be fellebbezést.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be az I. rendű vádlott és a védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében.

A Kecskeméti Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2014. április 9. napján meghozott 1.Bf.138/2013/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

Az I. rendű vádlottat a csalás büntettének (1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdése, (5) bekezdés a) pontja) vádja alól felmentette.

Az I. rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekményét a felhívott jogszabályhely érintetlenül hagyásával felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének minősítette.

A szabadságvesztés büntetés mértékét 1 év 6 hónapra leszállította.

A pénzmellékbüntetést és a vagyonekbezkobzás elrendelését mellőzte.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú ítélet ellen az I. rendű vádlott és védője jelentettek be fellebbezést.

Az I. rendű vádlott valamennyi vádpont vonatkozásában felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést, míg védője a fellebbezésének irányát nem jelölte meg.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.356/2014/1/II. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Indítványt tett a 3/a, 3/b és 3/c alatti tényállások kiegészítésére.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat kellő mélységben értékelte és logikus indokát adta annak, hogy az I. r. vádlott tagadásával szemben mely bizonyítékokat milyen körben és mennyiben fogadott el az ítéleti tényállás alapjául.

Álláspontja szerint helyesen vont következtetést arra, hogy a 2. alatti tényállás tekintetében nem lehetett tévedésben a II. rendű vádlott.

Az I. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezés a bizonyítékok mérlegelését támadja. A bizonyítékok eltérő értékelésére a harmadfokú eljárásban nincs lehetőség, ezért az eredményre nem vezethet.

A kiegészített tényállás alapján az első és másodfokú bíróság okszerűen vont következtetést az I. r. vádlott bűnösségére. Törvényesen és indokoltan mentette fel a törvényszék az I. rendű vádlottat a csalás büntette miatt emelt vád alól.

A másodfokú bíróság által a vádlott terhére megállapított cselekmények jogi minősítése megfelel a törvénynek.

Tévesen helyezkedett ugyanakkor a másodfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a 2012. évi C. törvény (korábbiakban Btk.) rendelkezései összhatásában nem jelentenek kedvezőbb elbírálást az I. rendű vádlott részére.

Az elkövetéskori és az elbíráláskori Büntető Törvénykönyv is büntetni rendeli az I. rendű vádlott valamennyi cselekményét. Az elbíráláskori Btk. feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezései lényegesen kedvezőbbek. E körben nincs jelentősége a törvényszék által döntőnek ítélt azon körülménynek, hogy az elkövetéskori törvény még nem írta elő a középértékes büntetéskiszabást.

A büntetéskiszabásnál középértékre utaló rendelkezés nem jelenti a tételkeret adta lehetőségek szűkítését (BH 2014. 129.), ezért a feltételes szabadságra vonatkozó enyhébb rendelkezések folytán a másodfokú bíróságnak az elbíráláskori Btk.-t kellett volna alkalmaznia, mert az összhatásában

kedvezőbb az I. rendű vádlottra nézve.

Ezért indítványozta, hogy az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg, az I. rendű vádlott cselekményeit 2 rb. tartozás fedezetének elvonása vétségének (Btk. 405. § (1) bekezdés), sikkasztás büntetnének (Btk. 372. § (1) bekezdés 1 fordulat, (3) bekezdés a) pont), felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetnének (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) minősítse az I. rendű vádlottat az ellene csalás büntette (Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés a) pont) miatt emelt vád alól tekintse felmentettnek, az I. rendű vádlottat szabadságvesztésre ítéltnek tekintse, amelyet börtönben rendeljen végrehajtani, állapítsa meg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján, egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

A harmadfokú nyilvános ülésen a vádlott védője a bejelentett fellebbezését enyhítés érdekében tartotta fenn. Indítványozta a vádlott személyi körülményeire figyelemmel felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását a próbaidő hosszabb tartamban történő meghatározásával.

Az I. r. vádlott felszólalásában előadta, hogy házassága tönkrement [**ország megnevezése**]-ban él és dolgozik, 17 és 12 éves gyermekeit egyedül, saját háztartásában neveli.

Az ítélőtábla, mint harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdésére figyelemmel a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az eljárási törvény rendelkezéseit mind az első, mind a másodfokú bíróság betartotta.

A másodfokú bíróság az első fokú ítéleti tényállást személyi részét illetően és a történeti tényállás 1., 2., 3.c) pontjait az iratok tartalmával egyezően kiegészítette.

Az ítélőtábla megállapította, hogy helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor a felülbírálatra vonatkozó szabályok betartása mellett a kiegészítésekkel kiküszöbölte az elsőfokú bíróság ítélete tényállásának részleges megalapozatlanságát.

A másodfokú bíróság által irányadónak tekintett tényállást az ítélőtábla az iratok és az I. rendű vádlott által a nyilvános ülésen előadottak tekintetében szükségesnek tartotta kiegészíteni a Be. 388. § (2) bekezdése szerint a Be. 351. § (2) bekezdés b) 2. fordulata alapján az alábbiakkal.

Az I. rendű vádlott 3 éve [**ország megnevezése**]-ban él és házmesterként áll alkalmazásban, melyből havi jövedelme 1.400 euró. A 17 és a 12 éves kiskorú gyermekeit saját háztartásában egyedül neveli.

A történeti tényállást a főügyészi indítványban foglaltakkal egyezően egészíti ki:

A 3a) pont alatti tényállást azzal, hogy a közhiteles gépjármű-nyilvántartásba a [**4. sz. gazdasági társaság megnevezése**] cég tulajdonosként és üzemben tartóként bejegyzésre került azzal a megjegyzéssel, hogy az [1. sz. forgalmi rendszám] forgalmi rendszámú gépkocsi az [**1. sz. gazdasági társaság megnevezése**] javára opcióval terhelt.

A [**4. sz. gazdasági társaság megnevezése**] 76 hónapos futamidőre vette fel a hitelt. Az I. rendű vádlott 3 havi törlesztő részletet fizetett meg és 2009. május 6. napját követően fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

A hitelintézet a kölcsönszerződést 2009. szeptember 24. napján felmondta és a gépkocsi

visszaszármaztatása iránt intézkedett, melyről az I. rendű vádlott is tudomást szerzett.

Az I. rendű vádlott a kft. üzletrészenek formális eladását, 2009. május 4. napját követően, közelebbről meg nem határozható időpontban a hitelintézet tudta és engedélye nélkül a gépkocsit ismeretlen helyre vitte, ezáltal a hitelfedezetét elvonta és a hitelintézet követelésének a kölcsönfedezetéből történő kielégítését megghiúsította.

A 3/b) pont alatti tényállást azzal, hogy a közhiteles gépjármű-nyilvántartásban a **[4. sz. gazdasági társaság megnevezése]** tulajdonosként és üzemben tartóként bejegyzésre került azzal a megjegyzéssel, hogy az **[2. sz. forgalmi rendszám]** forgalmi rendszámú gépkocsi az **[5. sz. gazdasági társaság megnevezése]** javára opcióval terhelt. A **[4. sz. gazdasági társaság megnevezése]** a kölcsönszerződés értelmében 96 hónapos futamidőre vette fel a hitelt, azonban az I. rendű vádlott csupán 2 havi törlesztő részletet fizetett meg és 2009. május hónapot követően a fizetési kötelezettségének egyáltalán nem tett eleget. A hitelintézet a kölcsönszerződést 2009. augusztus 11. napján azonnali hatállyal felmondta és a gépkocsi visszaszármaztatása iránt intézkedett, melyről az I. rendű vádlott is tudomást szerzett.

Az I. rendű vádlott a kft. üzletrészenek formális eladását, 2009. május 4. napját követően, közelebbről meg nem határozható időpontban a hitelintézet tudta és engedélye nélkül a gépkocsit ismeretlen helyre vitte, ezáltal a hitelfedezetét elvonta és a hitelintézet követelésének a kölcsönfedezetéből történő kielégítését megghiúsította.

A 3/c) pont alatti tényállást azzal, hogy a közhiteles gépjármű-nyilvántartásban a **[3 sz gazdasági társaság megnevezése]** a **[3. sz. forgalmi rendszám]** forgalmi rendszámú **[gépjármű típusa]** típusú tehergépkocsi tulajdonosaként, a **[4. sz. gazdasági társaság megnevezése]** pedig üzembentartóként és lízingbe vevőként került bejegyzésre.

A **[4. sz. gazdasági társaság megnevezése]** a lízingszerződés értelmében 72 hónapos futamidőre vállalta a lízingdíj megfizetését, azonban az I. rendű vádlott 2 havi lízingdíjat fizetett meg. 2009. május 26. napját követően fizetési kötelezettségének egyáltalán nem tett eleget, ezért a hitelintézet felmondta a lízingszerződést.

Az I. rendű vádlott a kft. üzletrészenek formális eladását, 2009. május 4. napját követően, közelebbről meg nem határozható időpontban a hitelintézet tudta és engedélye nélkül a gépkocsit ismeretlen helyre vitte, a gépjárműre kiadott körözés nem járt eredménnyel.

A tehergépjármű elkövetéskori értéke 1.130.000,- forint volt.

Az **[3 sz gazdasági társaság megnevezése]** magánfél polgári igényt jelentett be 1.025.156,- forint okozott kár és járuléka megfizetése iránt / bírósági 4.sorsz. utóirat/

A fentiekkel kiegészített tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdésben írt hibáktól, megalapozott és a Be. 388. §. (1) bekezdés alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban.

Az ítéletábra megállapította, hogy helyesen járt el a másodfokú bíróság amikor határozatát az elsőfokú bíróság helyes és indokolt bizonyíték mérlegelésével megállapított megalapozott tényállására alapította.

A bizonyítékok mérlegelése a harmadfokú eljárásban nem támadható, mert az a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás felülmérlegeléséhez vezetne.

Az I. rendű vádlottnak a felmentésére irányuló fellebbezése ezért eredményre nem vezethetett.

Helyes érvekkel, indokokkal állapította meg azt a törvényszék az 1. alatti tényállás vonatkozásában, hogy az I. és a II. rendű vádlott között névlegesen megvalósult üzletrész átruházási szerződés, valós

szerződési akarat hiányában, a színlelt ügyletre tekintettel a 2. tényállás tekintetében nem lehetett tévedésben a II. rendű vádlott, ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlott bűnösségét csalás büntetében is megállapította.

A másodfokú bíróság így törvényesen járt el amikor az - 2. tényállás - vonatkozásában az I. rendű vádlottat az ellene emelt csalás büntetékének (1978.évi IV. törvény 318. §. (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pontja) vádja alól büncselekmény hiányában felmentette.

Az e körben adott jogi indokolásával a harmadfokú bíróság mindenben egyetértett.

Az I. rendű vádlott a **[4. sz. gazdasági társaság megnevezése]** tulajdonát képező az [1. sz. gazdasági társaság megnevezése], az **[5. sz. gazdasági társaság megnevezése]** opciós jogával terhelt és a hitelszerződések fedezetéül szolgáló személygépkocsikat /3.a. és 3. b. alatti tényállások/ a hitelintézetek tudta és beleegyezése nélkül ismeretlen helyre szállította. Ezzel a hitel fedezetét elvonta és a hitelezők kielégítését ténylegesen megghiúsította.

A **[4. sz. gazdasági társaság megnevezése]** nem volt tulajdonosa a **[gépjármű típusa]** típusú gépkocsinak /3.c. tényállás/ amit ismeretlen helyre szállított, ezzel azt eltulajdonította.

A cselekmények jogi minősítése során nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlottnak a közbizalom elleni büncselekményét felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetékének minősítette, így az 1. és 3. alatti cselekmények jogi minősítése - törvényes.

A másodfokú bíróság helyesen járt el, amikor az alkalmazandó törvény megválasztásakor az I. rendű vádlott cselekményeit az elkövetéskor hatályban levő 1978. évi IV. törvénynek megfelelően minősítette.

Nem értett egyet az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség képviselőjének azon álláspontjával, hogy jelen esetben I. rendű vádlottra nézve az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezései a kedvezőbbek.

Az elkövetéskori törvény még nem rendelkezett a középérték irányadó alkalmazásáról, míg a büntetés végrehajtása vonatkozásában az elbíráláskori törvény rendelkezései a kedvezőbbek.

Annak a kérdésnek az eldöntésénél, hogy az elkövetéskori vagy az elbíráláskori Büntető Törvénykönyv szerint bírálendő-e el a cselekmény, az elkövetéskori és az elbíráláskori jogszabályok valamennyi releváns rendelkezésének egybevetésével kell állást foglalni abban, hogy melyik törvény rendelkezései eredményeznek enyhébb elbírálást az elkövető számára.

Osztotta a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság azon álláspontját, hogy a szabadságvesztés mértékét magasabb tartamban kellene meghatározni az irányadó középértékre tekintettel.

Ezért az I. rendű vádlott vonatkozásában összhatásában az elkövetéskor hatályos Büntető törvénykönyv rendelkezései a kedvezőbbek.

Az első és a másodfokú bíróság a büntetés kiszabása során az I. rendű vádlott vonatkozásában a bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta.

Az ítélőtábla további enyhítő körülményként értékelte a I. rendű vádlott javára a további - időmúlást, a másodfokú ítélet kihirdetésétől eltelt közel egy évet is amely az I. rendű vádlotton kívüli okból következett be.

Indokolt volt ezért, hogy a másodfokú bíróság az I. rendű vádlottal szemben a szabadságvesztés

büntetés tartamát csökkentse.

Az igen hosszú időmúlásra és az I. rendű vádlott kedvező személyi körülményeire tekintettel nem indokolt a szabadságvesztés büntetés azonnali végrehajtása, ezért a harmadfokú bíróság az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását az 1978. évi IV. törvény 89. § (1) és (2) bekezdése alapján 4 évre felfüggesztette.

A felfüggesztő rendelkezés miatt mellőzte a közügyektől eltiltásra ítéletét.

Az elsőfokú bíróság az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]** és a **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]** polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította holott ilyen igényt nem érvényesítettek.

A **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]** nem magánfél, az **[5. sz. gazdasági társaság megnevezése]**-vel megkötött eseti megbízás polgári jogi igény érvényesítésére nem is terjed ki /nyomozati irat 7. oldal/.

Ezért ezen szükségtelen rendelkezést a harmadfokú bíróság mellőzte.

A **[3 sz gazdasági társaság megnevezése]** magánfél polgári jogi igényt érvényesített, a követelés összegét megjelölte. Nem tisztázott, hogy időközben megtérítésre került-e a tőke összege vagy annak egy része.

Ezért helyesen történt a polgári jogi igénye érvényesítésének egyéb törvényes útra történt utasítása.

Az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. § és Be.372.§.(1) bek. alapján a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, míg a másodfokú bíróság ítéletének törvényes rendelkezéseit a Be. 397. §-a és 371.§. (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

Szeged, 2015. március 25.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.ólyomváriné dr. Csendes Mária sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

Sefta Márta dr. sk.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bhar.I.441/2014/3. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 1.Bf.138/2013/7. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része jogerős és - fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2015. március 25.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke